

Todesurtheil,

welches von dem

k. k. Lemberger Strafgerichte

über die mit

Constantin Ciupka und Theodor Łoziński,
wegen Verbrechen des meuchlerischen Raub-
mordes abgeführte Criminal-Untersuchung
geschöpft, und in Folge der von den hohen
und höchsten Justizbehörden herabgelang-
ten Bestätigung

heute den 25. Februar 1841

mit dem Strange vollzogen worden ist.

Thatbestand.

Constantin Ciupka, in dem Dorfe Dobrosin,
Zółkiewer Kreises, geboren, 23 Jahre alt, griechisch-
katholischer Religion, ledigen Standes, bei seinen
Aeltern, denen er im Betriebe ihrer Bauernwirtschaft
Hilfe leistete, im Auf- und Unterhalte, wegen seiner
Neigung zum Trunke und Entwendungen in der Ge-
meinde übel angeschrieben; und Theodor Łoziński,
eben daher gebürtig, 25 Jahre alt, gleichfalls grie-
chisch-katholischer Religion, verheirathet, Besitzer eines
Bauerngrundes im Geburtsorte, ein dem Trunke er-
gebener Mensch, wurden auf dem Edelhofe zu Do-
brosin als Robothansager verwendet.

In dieser Eigenschaft erhielten sie von dem Defo-
nomen wöchentlich eine gewisse Zahl von Robothzeichen
zur Vertheilung an jene Unterthanen, welche Roboth
geleistet hatten, und waren in sofern für die richtige
Gebahrung mit denselben verantwortlich, daß sie bei
der periodischen Abrechnung für jedes abgängige Zei-
chen den Relutions-Betrag, welcher für einen Zug-
robothtag 30 Kreuzer Wiener Währung, für einen Hand-
robothtag 12 Kreuzer W. W. ausmachte, dem Grund-
herrs zu ersetzen gehabt hätten.

Diesen beiden Robothansagern gingen im Früh-
jahre 1840 bei 200 Hand- und 100 Zugrobothzei-
chen ab, welche dieselben bei verschiedenen Gelegen-
heiten verloren zu haben vorgaben, jedoch verdächtig
erscheinen, an robothpflichtige Unterthanen unter dem
Werthe verkauft zu haben, und um diesen Abgang
wenigstens zum Theile zu decken, faßten sie aus ge-
meinschaftlicher Uebereinstimmung den grausen Ge-
danken, ihren Gefährten, den 19jährigen Robothan-
sager Onufrius Masluk, zu morden, und ihn seiner
Robothzeichen zu berauben.

Dieser Mordplan gedieh am 8. April 1840 zur
Reife und Vollführung, indem an diesem Tage ihre
Raublust dadurch neue Nahrung erhielt, daß Masluk

Wyrok śmierci

przez

c. k. Sąd karzący Lwowski,
w skutek śledztwa z Konstantym Ciupką
i Teodorem Łozińskim, o podstępne mor-
derstwo rozbójnicze obwinionymi, przy-
prowadzonego, wydany, a przez wysoki
c. k. Trybunał apellacyjny i najwyższą
Instancję Sprawiedliwości potwierdzony,
we Lwowie d. 25. Lutego 1841

na rzeczonych Konstantym Ciupce i
Teodorze Łozińskim przez szubienicę
wykonany.

Stan czynu.

Konstanty Ciupka, rodem ze wsi Dobrosina,
obwodu Zółkiewskiego, lat 23 liczący, religii
katolickiej, obrządku greckiego, stanu wolnego,
przy swoich rodzicach, posiadaczach gruntu pań-
szczyznianego w Dobrosinie, pomagając tymże
w gospodarstwie, bawiący, do pijaństwa i do
kradzieży skłonny; tudzież 25 letni Teodor Ło-
ziński, także w Dobrosinie urodzony, religii ka-
tolickiej, obrządku greckiego, żonaty, grunt
pańszczyzniany tamże posiadający, pijaństwu od-
dany, byli we dworze Dobrosińskim włodarzami.

Jako włodarzom wydawał co tydzień eko-
nom Ciupce i Łozińskiemu pewną ilość znaczków
pańszczyznianych, celem doręczenia tychże pod-
danym pańszczyzne odrabiającym, a to z tym za-
strzeżeniem, że w czasie obrachunku z uiszczony-
nych powinności poddańczych, raz do roku z
gromadą robić się mającego, Ciupka i Łoziński
za każdy znaczek, którenby stracili, zapłacą, a
to: za znaczek na dzień ciągly 30 kr., a za zna-
czek na dzień pieszy 12 kr. w W. W.

Na wiosnę 1840 roku brakło Ciupce i Ło-
zińskiemu ze znaczków pańszczyznianych, tymże
przez ekonoma w wyżwziankowanym celu wy-
danych, blisko 200 sztuk na dzie ciągly, a bli-
sko 100 sztuk na dzie piesze, któreto znaczki,
jak obwinieni twierdzą, różnemi czasy pogubić
mieli, zaś najpodobniej poddanym pańszczyzne
winnym, niżej wartości sprzedali; uradzili za-
tém obadwa, ażeby swego kolegę dziewiętnasto-
letniego włodarza Onufrego Masluka, celem wy-
darcia temuż znaczków pańszczyznianych, przez
niego posiadanych, i zaspokojenia wydartymi
choć w części wspomnionego braku, zamordować.

Zamysł ten morderczy został na dniu 8go
Kwietnia 1840 r. skutecznionym; albowiem
Ciupka i Łoziński widząc, że tego dnia już późno

spät Abends von dem Dekonomen im Edelhofe in ihrer Gegenwart 55 Zug- und 5 Handrobothzeichen erhielt, und hiebei 7 ältere derlei Zeichen sehen ließ. Ciupka, einverständlich mit Łoziński, forderte daher den Onufrius Masluk auf dem Rückwege in das eine Viertel Meile entfernte Dorf zu dem Besuche einer abseitigen Schenke unter dem Vorgeben, ein Glas Brännwein zu trinken, auf, packte ihn auf diesem Wege plötzlich am Halse, warf ihn mit dem Gesichte ohwärtz zu Boden, setzte sich auf ihn und drosete ihn, mit den Knieen dessen Arme niederdrückend, mit beiden Händen am Halse, Łoziński aber leistete ihm bei dieser Unthat thätige Hilfe, indem er den Kopf des auf diese Weise wehrlos daliegenden Masluka in das lockere Erdreich hineindrückte, um so seinen Tod durch Erstickung zu beschleunigen.

Nachdem nun der Unglückliche in Folge dieser gegen 1/2 Viertelstunde währenden qualvollen Behandlung nur mehr schon schwach röchelte, vollendete Ciupka diese gräßliche That, indem er, indes Łoziński fortwährend Masluka Kopf am Boden festhielt, um dessen Hals zwei Schnüre festband, und dieselben mit einem Stückchen Holz fest knebelte.

Sie nahmen nun dem Gemordeten seinen Gürtel mit dem daran gebundenen Beutel, worin sich die Robothzeichen befanden, ab, theilten mitsammen, und warfen die Leiche in einen nahen Graben, wo sie am nächsten Morgen von vorübergehenden Leuten gefunden wurde.

Gleich nach Verlautbarung dieses Mordes fiel der Verdacht auf die beiden Mörder, und beide haben die That in wesentlicher Uebereinstimmung mit den gerichtlich erhobenen Umständen bekannt.

Der Ermordete wurde der gesetzlichen Vorschrift gemäß gerichtsärztlich untersucht, und dabei gefunden: daß Onufrius Masluk durch das Erwürgen mittelst gewaltsam eingedrückter Finger am Kehlkopfe, und durch das Zusammenschnüren des Halses mittelst eines um denselben angelegten, doppelt geschlungenen dünnen Strickes am Stic- und Schlagflusse eines höchst schmerzhaften gewaltsamen Todes um das Leben gekommen sey.

U r t h e i l.

Constantin Ciupka und Theodor Łoziński sind des meuchlerischen Raubmordes schuldig, und deshalb nach Vorschrift des §. 119. des Gesetzbuches über Verbrechen mit dem Tode zu bestrafen, und diese Strafe an ihnen gemäß des §. 10. eben daselbst mit dem Strange, und zwar zuerst an Theodor Łoziński, und dann an Constantin Ciupka, zu vollziehen.

w wieczor ekonom we dworze Dobrosińskim z niemi znajdującemu się Onufremu Maslukowi 53 znaczków ciągłych a 5 pieszych wręczył, tudzież, że Masluk oprócz tego 7 dawnych znaczków pańszczyznianych miał przy sobie, porozumieli się między sobą, i pierwszy namówił Masluka, gdy tenże z obwinionymi do ćwierć mili od dworu odległej wsi powracał, by się w ich towarzystwie udał na wódkę do karczmy na ustroniu się znajdującęj. Na drodze do wspomnionęj karczmy pochwycił Ciupka niespodzianie Masluka za szyję, powalił go twarzą do ziemi, siadł na nim, przykładał mu ręce kolanami, a obydwiema rękami dusił go za gardło, Łoziński zaś był Ciupce przy wykonaniu tego niecznego czynu pomocnym, cisnąc głowę powalonego Masluka w świeżo pooraną rolę, aby się tym sposobem napadnięty Masluk prędzej udusił.

Gdy nieszczęśliwy Onufry Masluk z pół kwadransa tak duszony, już tylko słabo charczał, dokonał Ciupka na tymże morderstwa tym sposobem, że owinął około szyję przez Łozińskiego za głowę trzymanego Masluka dwa sznurki, i też kawałkiem patyka mocno zakręcił.

Mordercy zdiegli z zamordowanego Masluka pas rzemienny, przy którym skórzany worek, pańszczyznionými znaczkami napełniony, był przymocowanym, podzielili między siebie znaczki, a trupa wrzucili do pobliskiego rowu, gdzie tenże zaraz na zajutrz znalezionym został.

Skoro się tylko zbrodnia ta rozgłosiła, padło podęjrzenie na morderców Ciupkę i Łozińskiego, którzy, do odpowiedzialności pociągnięni, winę swą, zgodnie do sądownie wybadanych okoliczności, wyznali.

Ciało zamordowanego Onufrego Masluka rewidowali stosownie do istnących w tym względzie przepisów lekarze, a przy tój rewizyi okazało się: że Masluk w bardzo bolesny i gwałtowny sposób, w skutku mocnego przyduszenia krtani palcami, tudzież skrępowania cienkiem podwójnym sznurkiem szyj apopleksią tknięty, życie postradał.

W y r o k.

Honstanty Ciupka i Teodor Łoziński o podstępne morderstwo rozbójnicze prawnie przekonani, wskazują się w moc §. 119. kodexu karne-go I. Części na karę śmierci, którato kara stosownie do §. 10. wspomnionego kodexu, szubienicą, a to poprzód na Teodorze Łozińskim a potem na Honstantym Ciupce ma być wykonana.

